

malo pozorje

vasa pavković

POEZIJI

S cinizmom zauvek
unosim pravo u tvoje okrilje
precvalog arheopteriksa,
torzo junaka soc. rada.

Obrve pod vodom se smeše
na dnu bazena.

I o tom, potom.

Ko je sve u stanju
da izmisli Potemkinova?
Samo sam ja u stanju
da čerupam cvet arheologije!

O tom, o tom.

MALO POZORJE

Još jedna predstava,
vetar raznosi ariše
niz pustu plažu...

(Citati iz Šekspira:
citirati iz Brehta:
– U pustinji heroji vojuju...
– Svet prezire poeziju...)

Jadna, priručna scena:
tek
slutnja suštine posla,
bolesne oči, dim.

Jo jednom – pada noć.

GLADIOLE

Purpurne gladiole
Osute kapljama
Svetlosti.

Paučina belja od češke čipke
Stilo i Kadčičev »Satir...«

Naše četiri zavabljene ruke –
dva polna apetita,
oštre ivice: usnice tupe,
zyerska žud.
U vočnjaku zveči sidro:
Nečiji brod
baca senku
na crne smrle jabuke.

Ruka tvoje majke
nervozno lista imenik: – A – ha!
»da imenuješ senke zvezda«

VERMER

PUTNICI U EMAUS

Oni će uvek lebdeti
iznad ivice kruga:
iskušenik, dve redovnice
i Devica iz Nibelunga.

Snežna lampa uvek će
svetleti: kao šapat iskušenika:
– Ja sam Na-zar-eća-nin,
Ja sam sin.

Diližansa pod nadstrešnicom
na taci: barena štuka,
zeleni, masni sir,
buđ, tri glavice luka.

CRVENO

Koliko si Čioda zabila
u Demonsko lice?

165!
Hrabrice moja!

O, ja: trčim po šini,
mašući rukama kao egzorcist!
O, ja kolutam očima,

dok manžetnom otirem
ubljučvanu usnu harmoniku!

Ovaj... da opipam, za svaki slučaj,
svoj kičmeni stub?!

Živ sam!
Živ sam!
Još sam živ!

A ja: vadim šnalice iz punde,
kikoćući!
A ja: dodajem ti lak za kandže
crven kao šiljate demonske uši!

Da, da i licitiram vlastitim
žljezdama!

Još sam živ.
Još sam živ.
Živ.

SLIKOVNICA

Bik koga cimataju
prema malju...

I lastika
tvojih starih
ožutelih gačica.

Jajašca prosuta
po geometriji parketa,
gde si me, gde smo se,
žderali, beštijo!

Opet: malj iskravljen...

Tarantula na koju ću
stati
golom
petom.

PONOVO U PREDGRADU

Sasvim sam
provlačim se kroz predgrade,
gde u živinarnicama
i golubinjacima
borave
Vlasnici sredstava za proizvodnju.

Da li će pasti
kiša? Ne, neće.
Da li će sneg?
Ne avgust je.
Pašće semenke
ne užikanter.

Proleću kroz kulisu sumraka
ptice čija sam imena znao.

Da li zaboravljam svoju dušu?
Ne.
Tu je, u zadnjem džepu,
spremna za jednokratnu upotrebu.

RASPUST

Otvorio sam prostor

tamo: jato mladih crnorizaca,
pokret firerove vilice.

ovamo: masna beležnica Džona Rida.

tamo: dečurlija u logoru,
trupine razara kreč.

ovamo: zdravi drhtaji listova
preplanule Andaluzanke,
smešak božanske Garbo,
tamo: esesovac mazi jedinca.

A ovde
i sada: oslonjen na ram okna,
s običnom mrzovoljom,
kezim se: zajedljivo.